

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3510/05
03.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Jelene Ivanović i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom Marijanom Tafra-Mirkov, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koga zastupa AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije – Uprave carina – Komisije za žalbe Uprave carina 01/11 broj U/II-104 od 17.3.2005. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 3.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporeni rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba Preduzeća "BB", tužiocovog pravnog prethodnika, protiv rešenja Carinarnice Beograd broj UP/I 2815/2003 od 7.12.2004. godine kojim je odbijen, kao neosnovan, zahtev tužioca za povraćaj, u smislu člana 136. stav 1. tačka 2. Carinskog zakona, više plaćenih uvoznih dažbina za robu ocarinjenu po JCI J1 broj 335 od 11.4.2003. godine.

Tužilac tužbom osporava rešenje tuženog zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene zakona i učinjenih povreda postupka, pa predlaže da se poništi. Navodi da postupak carinjenja uvezene robe nije pravilno proveden jer carinska osnovica nije umanjena za 6% rabata, koji je tužiocu priznat. Ističe da u redovnom postupku nije osporavao pravilnost carinske osnovice jer bi podnošenjem prigovora odugovlačio postupak. Ukazuje da carinska osnovica nije utvrđena primenom člana 32. stav 2. Carinskog zakona pošto nije utvrđena prema ugovorenoj vrednosti robe, tj. i prema umanjenju koje je tužiocu priznao ino – dobavljač. Osporava pravilnost prvostepenog, odnosno osporenog rešenja i ukazuje da razlozi rešenja ne proizilaze iz dokaza na koji se rešenje poziva kao i to da su razlozi u suprotnosti sa dispozitivom rešenja.

Tuženi organ, izjašnjavajući se na navode tužbe, u svom odgovoru na tužbu, u svemu je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, te odgovora na tužbu, kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Prema razlozima osporenog rešenja žalba nije osnovana jer je Carinarnica, pravilno primenivši odredbe člana 136. stav 1. tačka 2. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ", br. 45/92 ... 7/2003) osnovano utvrdila da zahtev žalioca za povraćaj, navodno, više plaćenih uvoznih dažbina za robu ocarinjenu po JCI - J1 broj 335 od 11.4.2003. godine nije osnovan. Ovo stoga jer je u postupku uvoznog carinjenja robe uvezene po navedenom carinskom dokumentu, Carinarnica osporila pravilnost prijavljene carinske osnovice i ovu utvrdila prema svom nalazu, bez prijavljenog – traženog umanjenja uvoznika po osnovu rabata, a žalilac na tako utvrđenu carinsku osnovicu nije podneo prigovor iz člana 129. Carinskog zakona.

Sud je cenio navode tužbe, pa nalazi da ova nije osnovana. Ovo stoga jer je odredbom člana 136. stav 1. tačka 2. napred navedenog Carinskog zakona propisano da podnosilac deklaracije može, u roku od godinu dana od dana podnošenja deklaracije, podneti zahtev carinarnici kod koje je platio carinu i druge uvozne dažbine da naknadno obračuna carinu i druge uvozne dažbine i donese rešenje o naplati, odnosno povraćaju carine i drugih uvoznih dažbina neobračunatih ili obračunatih u manjem ili većem iznosu; ako se na osnovu podataka iz deklaracije od kojih zavisi obračun carine i drugih uvoznih dažbina i iz isprava koje su podnesene uz deklaraciju utvrdi da obračun carine i drugih uvoznih dažbina ne odgovara stvarnom stanju robe, odnosno ako su carine i druge uvozne dažbine plaćene u manjem ili većem iznosu, odnosno ako su carine i druge uvozne dažbine plaćene više puta. Iz dostavljenih spisa predmeta, tj. carinske deklaracije i isprava podnetih uz deklaraciju ne proizilazi da je obračun pogrešan, tj. da ne odgovara stvarnom stanju robe i da ne odgovara podacima o robi sadržanim u deklaraciji i ispravama podnetim uz deklaraciju, pa pravilno tuženi nalazi da nisu ispunjeni uslovi za ispravku obračuna uvoznih dažbina i povraćaj iznosa koji tužilac zahtevom traži. Takođe, pravilno tuženi zaključuje da tužilac zahtevom osporava pravilnost utvrđene carinske osnovice, a ovu je mogao osporavati, prigovorom, na nalaz carinarnice, što tužilac nije učinio. Dokaz na koji se tužilac pozvao u svom zahtevu, i navod da taj dokaz nije posedovao u trenutku carinjenja, upravo potvrđuje shvatanje tuženog jer tužilac zahtevom traži utvrđivanje drugačijeg činjeničnog stanja od onog koje je utvrđeno u provedenom postupku, a ovo se ne može menjati, zahtevom za provođenje postupka iz napred navedenog člana 136. stav 1. tačka 2. Carinskog zakona.

Sa napred iznetog Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca na

Sa napreda izlazećeg, Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporavani rešenje nije povređen zakon na steta tužioca, pa je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 3.11.2005. godine, U.3510/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Marijana Tafra-Mirkov, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

IJ